

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bonis Operibus Docto. Martini Lutheri Liber

Luther, Martin

Vuittemberge, 1521

VD16 L 7151

Decimoctavo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33333

Est enim imago irreligiosa & ichristiana domum publicis peccatis defo-
tinatur habere Christianos, quod olim inaudiu[m] fuit. Debet enim
esse constitutionem & ordinationem, ut mares puellis mature colloca-
renur, ad eiusmodi vita vitanda. In quod nitendum electam sacris quā
prophanis magistratibus, tam spiritualibus quā secularibus officialib.
Si em hoc apud Iudeos possibile fuit, quare hoc non & apud Christia-
nos sit possibilis. Quin potius si in vicis, castellis, & aliquibus oppidis
& urbibus possibile est, ut ob oculos habemus, quare nō sit ubique pos-
sibile? Sed hoc impedire, quod nullum est in seculo & orbeterari regi-
men. Nemo vult laborare. Ideo coguntur opifices suis ministri ser-
as permistere. Quos tum ita licentiosos nemo potest cohibere. Venum
si constitutio & ordinatio esset eiusmodi, ut cogerentur obtemperare &
obedire, & ne alibi a quoque receptarentur, esset huius mali magnū for-
men obturatum. O deum auxiliatorem, vereor hic votū esse maximū.
Spes enim est exigua, & tamē per hoc non sumus excusat. Nunc vide,
hęc pauca opera principibus, dominis, & magistratibus sunt demōstra-
ta, sed tamē tam bona, & tam multa, ut satis superque habeant bonorum
operum, quibus deo omnibus horis seruant. Atqui hęc quoque opera
non minus q[uod] reliqua operari in fide fieri, immo fidem exercere. Ne quis
piam mortalium sibi presumat operibus deo placere, sed ut fiducia er-
ga deum, eiusmodi opera suo propitio & clementi deo tantum ad ho-
norem & gloriam faciat, ita proxime seruendi & commodandi.

DECIMO OCTAVO.

¶ Quartum opus huius praecepti est, obedientia famuliū, & opificū
erga suos dominos, dominas, magistratos, & magistras. De quibus S.
Paulus ad Titum. 2. dicit. Seruos dominis suis subditos esse, in omnibus fidē
bonam ostendentes, ut doctrinam saluatoris nostri ornent in omnib[us].
Ut is qui ex aduerso est vereatur nihil habens malum dicere de nobis.
Sanctus quoque Petrus dixit. Serui subditū es tu in omni timore dñis,
non tantum bonis & modestis, sed etiā dyscolis. Hęc est tamen gratia si
propter dei conscientiam sustinet quistitiones pacichs iniustie. Nunc
enim maxima in seculo querimonia est cōtra famulū, & operarios,
tam contumaces, infideles, nihil educatos, tam luci cupidos esse. Quae
calamitas diuinitus missa est. Est enim hoc unicum famuliū opus, quo
beatum fieri potest. Neque egen vel peregrinationibus ad diuos, vel hoc
vel illo facto, si tantum eorum cor eo tendit, ut & omittere & facere sint
parati, quicquid intelligent suis dñis & eorum uxoris placeat. Idq[ue]
tum in simplici fide. Non quod yellent magna operibus prometeri, Fidei exercit
sed ut ea faciant omnia in fiducia ad dei gratiā & amorem (in quo oia
cium.

Quid deceat
subditos.

I

stant merita) pure & gratis ex amatre & favore ad deum, ex eiusmodi fiducia nata. Ita, ut finant eiusmodi opera omnia esse exercitationem & admotionem talis fidei & fiduciae magis & magis confirmandæ. Nam si eum est se penumero, hęc fides omnia opera facit bona. Imo & fide oportet opera fieri, ita ut fides magister sit operum,

DECIMONONO.

Quid viciſſim dños deceat.

¶ E diuerso dominorum & matronatum est, regere ministros, ancillas & operarios suos non tyrannice. Non omnia ad viuum querere, sed interdū aliquid permittere, & pro tranquillitate & concordia cōniuere. Nam quando in hac vita terrestri in imperfectione vivitur, in nullo unde ḡ ordine & st̄tu possunt omnia ad perpendicularum exigi. De quo S. Paulus ad Colossenses. 4. Domini quod iustum & æquum est, servis prestate, scientes quoniam & vos dominum habetis in celo. Ideoq; siicut domini nolunt a deo cū ipsis agi seuerissime, sed multa ipsis ex gratia remittunt, ita vicissim debent eo mitiores erga suum esse famulitum, remittentes nonnihil, data tamen interim opera ut bene vivant & discant deum timere. Hic iterum vides quid bonorum operum possit & pater & mater familias facere. Quam pulchre nobis omnibus bona opera, quā prope, quā multipliciter, q̄ frequenter admoueat & proponat, vi non cogatur de bonis operibus interrogare. Imo bene possimus obliuisci reliquorum eleganter apparentium & fulegnantium, longe ascitorum & humanius inuentorum operum. Ut sunt peregrinari, tempora extriuere, indulgentias querere, & id genus similia. Hie quoq; a me descendū esset quomō vxor marito suo ut suo superiori sive principi obediens, subesse, cedere, tacere, permittere debeat, vbi non sit contra deum Rursum ut maritus uxorem diligat, ei nonnihil indulget, non omnia ad amissum exigens, ut S. Petrus & Paulus multa in hanc rem dixerint. Sed hęc res conuenit longiori decem præceptorum enarrationi, & potest ex his capitibus facile agnosciri.

VIGESIMO.

Obedientia] follicitudo.

¶ Verum quicquid dictum est de his operibus comprehenditur his duobus, obedientia & sollicitudine. Obedientia em̄ decer populares sive subiectos. Sollicitudo dominos sive superiores, ut curam habeant suos subiectos bene regendi, eos comiter & humaniter tractandi, & q̄i faciendi, q̄bus ipsis v̄sui sint & auxilio. Hęc em̄ ipsorum est via ad celum, haec ipsorum optima opera quae facere possunt in terris, quibus deo sunt acceptiores quā si alioqui mera facerent miracula. Ita dicit S. Paulus. Qui p̄ficit in sollicitudine. Quasi diceret. Ne moueatur quid religio vel homines vel ordines faciant. Nec specter vel hoc vel illud opus, sive luceat sive obscurum videatur. Sed obsequi suam condicionem